

Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 13 stycznia 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Okręgowy w Opolu – Polska) – Skarb Państwa – Starosta Nyski/New Media Development & Hotel Services Sp. z o.o.

(Sprawa C-327/20) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Dyrektywa 2011/7/UE – Zwalczenie opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych – Zakres stosowania – Pojęcie „transakcji handlowych” – Organ publiczny będący wierzycielem przedsiębiorstwa – Wylączenie – Oddanie nieruchomości przez organ publiczny w użytkowanie wieczyste na rzecz przedsiębiorstwa w zamian za uiszczenie opłaty rocznej]

(2022/C 109/10)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Okręgowy w Opolu

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Skarb Państwa – Starosta Nyski

Strona przeciwna: New Media Development & Hotel Services Sp. z o.o.

Sentencja

Pojęcie „transakcji handlowej” w rozumieniu art. 2 pkt 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/7/UE z dnia 16 lutego 2011 r. w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych należy interpretować w ten sposób, że nie obejmuje ono pobierania przez organ publiczny opłaty należnej tytułem wynagrodzenia za użytkowanie wieczyste gruntu od przedsiębiorstwa, względem którego ów organ publiczny jest wierzycielem.

⁽¹⁾ Dz.U. C 28 z 25.1.2021.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 13 stycznia 2022 r. – Liviu Dragnea/Komisja Europejska

(Sprawa C-351/20 P) ⁽¹⁾

[Odwołanie – Dochodzenia Europejskiego Urzędu ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) – Raporty z dochodzeń – Wniosek o wszczęcie dochodzenia w sprawie przebiegu wcześniejszych dochodzeń OLAF-u – Wniosek o udzielenie dostępu do dokumentów – Pismo odmowne – Artykuł 263 TFUE – Decyzja mogąca być przedmiotem skargi o stwierdzenie nieważności – Termin do wniesienia skargi – Skarga na pismo potwierdzające dotyczące raportów z dochodzenia OLAF-u – Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 – Artykuł 6 i art. 7 ust. 2 – Obowiązek pouczenia wnioskodawcy o prawie do złożenia ponownego wniosku]

(2022/C 109/11)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Liviu Dragnea (przedstawiciel: adwokaci C. Toby, O. Riffaud i B. Entringer)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: J.-P. Keppenne i J. Baquero Cruz)

Sentencja

- 1) Postanowienie Sądu Unii Europejskiej z dnia 12 maja 2020 r., Dragnea/Komisja (T-738/18, niepublikowane, EU: T:2020:208) zostaje uchylone w zakresie, w jakim postanowieniem tym Sąd odrzucił jako niedopuszczalną skargę Liviu Dragnei w części dotyczącej stwierdzenia nieważności pisma Europejskiego Urzędu ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) z dnia 1 października 2018 r. w zakresie, w jakim w piśmie tym OLAF odmówił udzielenia Liviu Dragnei dostępu do dokumentów wskazanych w jego piśmie z dnia 22 sierpnia 2018 r.
- 2) Sprawa zostaje przekazana Sądowi Unii Europejskiej celem rozpoznania tego żądania stwierdzenia nieważności.